

Rijtijden Europa/Zwitserland

Hieronder de verschillende bepalingen inzake rij- en rusttijden die nu identiek zijn voor de AETR (Estland, Joegoslavië (Servië + Montenegro), Kroatië, Moldavië, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Rusland, Slovakije, Slovenië, Wit Rusland, Zweden) en de EEG-Verordening 3820/85 (12 lidstaten). Zwitserland vormt echter een uitzondering. De tabel hierna geeft een vergelijking tussen het Europese en het Zwitserse reglement:

Bepaling	Zwitserland	3820/85 + AETR
Dagelijkse rijtijd 1 chauffeur	9 uur	9 uur (2 x per week 10 uur)
Dagelijkse rijtijd 2 chauffeurs	16 uur	geen voorschrift
Wekelijkse rijtijd	45 uur	geen voorschrift
Rijtijd per 2 weken	geen voorschrift	90 uur
Beperking van het maximum aantal achtereenvolgende rijdagen	geen voorschrift	6 dagen (12 d. voor de internationale ongeregelde diensten)
Ononderbroken rijtijd	4 uur	4 u 30 min.
Pauze	1 uur	45 min. of 3 x 15 min.
Dagelijkse rusttijd 1 chauffeur	11 u. op 24 u. (met 3 verminderingen tot 9 u. behalve voor vrouwen en leerling-chauffeurs)	11 u. op 24 u. zonder opsplitsing (met 3 verminderingen tot 9 u. en compensatie voor het einde van de 2 de week) of 12 u. op 24 u. met opsplitsing (waarvan een ononderbroken periode van minimum 8 u.)
Dagelijkse rusttijd 2 chauffeurs	11 u. op 27 u. (met 3 uitzonderingen tot 10 u.)	8 u. op 30 u.
Wekelijkse rusttijd	24 u. (te combineren met een dagelijkse rusttijd)	45 u. (met beperking tot 36 u. in de woonplaats) en onopgesplitste compensatie binnen 3 weken na de betrokken week)

Rust-tijden

Na 4 1/2 uur rijden moet de bestuurder een onderbreking van ten minste 45 minuten in acht nemen, tenzij hij aan een rusttijd begint. Deze onderbreking kan vervangen worden door onderbrekingen van ten minste 15 minuten elk, die zodanig in de rijtijd of onmiddellijk daarna worden ingelast dat aan de bepalingen van lid 1 wordt voldaan.

In afwijking van lid 1 kunnen de Lid-Staten, in het geval van geregeld nationaal personenvervoer, de minimumonderbreking vastleggen op 30 minuten na een rijtijd van niet meer dan 4 uur. Deze afwijking kan slechts worden toegekend als rijtijdonderbrekingen van meer minimumonderbreking 30 minuten het stadsverkeer dreigen te hinderen en als de bestuurders in de rijtijd van 4 1/2 uur voorafgaande aan de onderbreking van 30 minuten geen onderbreking van 15 minuten kunnen inlassen.

Tijdens deze onderbrekingen mag de bestuurder geen andere werkzaamheden verrichten. In de zin van dit artikel worden wachttijd en tijd die niet aan het stuur wordt doorgebracht in een rijdend voertuig, op een veerboot of in een trein, niet aangemerkt als "andere werkzaamheden".

Onderbrekingen die overeenkomstig dit artikel worden ingelast, mogen niet als dagelijkse rusttijd worden beschouwd.

In elke periode van 24 uur geniet de bestuurder een dagelijkse rusttijd van ten minste 11 achtereenvolgende uren; deze rusttijd zou maximaal 3 maal per week kunnen worden bekort tot een minimum van 9 achtereenvolgende uren, mits voor het eind van de volgende week ter compensatie een even lange rusttijd wordt verleend.

Op dagen dat de rusttijd niet overeenkomstig de eerste alinea wordt bekort, mag deze worden genomen in twee of drie afzonderlijke perioden tijdens de periode van 24 uur, waarbij één van die perioden ten minste acht achtereenvolgende uren moet bedragen. In dat geval wordt de minimumduur van de rusttijd op 12 uur gebracht.

Tijdens elke periode van 30 uur waarin het voertuig wordt bemand door ten minste twee bestuurders, moeten dezen elk een dagelijkse rusttijd van ten minste acht achtereenvolgende uren genieten.

In de loop van elke week moet één van de in lid 1 en lid 2 bedoelde rusttijden, uit hoofde van een wekelijkse rusttijd, worden gebracht op een totaal van 45 achtereenvolgende uren. Deze rusttijd mag worden ingekort tot een minimum van 36 achtereenvolgende uren indien hij in de gebruikelijke standplaats van het voertuig dan wel in de standplaats van de bestuurder wordt genomen, of tot ten minste 24 achtereenvolgende uren indien hij buiten deze plaatsen wordt genomen. Verkortingen worden gecompenseerd door een even grote rusttijd die aaneengesloten wordt genomen voor het einde van de derde week die volgt op de betrokken week.

Een wekelijkse rusttijd die in een week begint en zich in de volgende week uitstrekt, kan bij de ene of bij de ander week worden gevoegd.

In het geval van het personenvervoer waarop artikel 6, lid 1, vierde en vijfde alinea, van toepassing is, kan een wekelijkse rusttijd van de week waarin hij had moeten worden genoten, worden verschoven naar de volgende week en worden gevoegd bij de wekelijkse rusttijd van laatstbedoelde week.

Rusttijd ter compensatie van de inkorting van de dagelijkse en/of wekelijkse rusttijden, moet bij een andere rusttijd van ten minste acht

uur worden gevoegd en moet, op verzoek van de betrokkene, worden toegestaan op de plaats waar het voertuig geparkeerd is of in de standplaats van de bestuurder.

De dagelijkse rusttijd mag in een voertuig worden doorgebracht, mits het voertuig een slaapbank bevat en stilstaat.

In afwijking van artikel 8, lid 1, kan, ingeval een bestuurder in het goederen- of personenvervoer een voertuig begeleidt dat per veerboot of trein wordt vervoerd, een dagelijkse rusttijd éénmaal worden onderbroken, voor zover aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- het gedeelte van de dagelijkse rusttijd dat op het land wordt genoten, moet kunnen liggen voor of na het gedeelte van de dagelijkse rusttijd dat aan boord van een veerboot of in een trein wordt genoten;
- de periode tussen de twee gedeelten van de dagelijkse rusttijd moet zo kort mogelijk zijn en mag in geen geval langer zijn dan 1 uur voor de inscheping/inlading of na de ontscheping/uitlading, waarbij de douaneformaliteiten tot de inscheping/inlading of de ontscheping/uitlading worden gerekend;
- tijdens de twee gedeelten van de dagelijkse rusttijd moet de bestuurder kunnen beschikken over een bed of slaapbank.

De aldus onderbroken dagelijkse rusttijd wordt met 2 uur verlengd.

Volledige wettekst op wegcode.be